

படபைப் பாம் மனிதனை இந்த வண்ண மோகம் எப்படி அரித்துக் கொண்டிருக்கிறது, அழித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்ற அவலத்தை சாயத் திரை நாவல் எடுத்துச் சொல்கிறது.

இந்த நாவல் தற்காலத் தமிழ் இலக்கியத்தில் கலபைப் பாங்குடன் சொல்வது என்பதிலும் பொருள் காரணமாகவும் மூக்கியத்துவம் பெறுகிறது. நவீனத்திற்குப் பின் எனப்படும் உத்தியில், கதை மூன்னேற்றுவது போல் தோன்றாமலமோன்னேறும் வகை ஒன்றுண்டு. இதனை இடவெளி வழி (Spatial form) என்பார்கள். பல அனுபவங்கள் திட்டத்துத் திட்டாகத் தரப்படும். ஒன்றுக்கு ஒன்று சொல்லிக் கொள்ளும்படியான தொடர்ச்சி இருப்பது போல் தோன்றாது. ஆனால் பள்ளிகள் சேர்ச்சேர் கோலத்தின் சொரூபம் தெரிவது போல் சில நேரங்களில் பல மனிதர்களின் அனுபவங்களை உள் வாங்கிக் கொள்ளும் போது, கதாசிரியரது நோக்கம் புரியும். சூப் ரபாரதிமணியன் இந்த எழுத்து நடையை சிறப்பாகக் கையாண்டிருப்பதால் நம் சிந்தனைகள் நடுநடு நடுபடுவதேயன்றி, மனிதாபிமானத்துடன் நாம் செயல்பட வேண்டும் என்பதையும் உணர்த்துகிறது.

நிகழ்ச்சிகள் ஓரே சீராக மூன்னேறாமல் விட்டு விட்டுத் தரப்பட்டாலும், சாயத் திரை எங்குமே சோகம் தான். அங்கிங்கெனாதபடி திருப்பூர் சாயப்பட்டறதைத் தொழிலாளர்கள் அனைவர்மேலும் வண்ணமோ, பஞ்சுத்துக்களோபடிந் திருப்பது போல், துயரமும் இவர்கள் வாழ்வில் படிந் திருக்கிறது. இந்த சோகத்தினை மல்தனமாகக் கொண்டுள்ளமாதலாளிகளை ஆசிரியர் நமக்குக் காட்டவில்லை. இது நன்று. அந்த மூரண்பாடு இருந்திருந்தால் பபிக்கும் பலஉள்ளங்கள் வெடித்திருக்கும். இங்கு ஓரளவு வசதியானவர்கள் செட்டியாரும், சாமியப்பனும் என்றாலும் அவர்களுக்கும் சூகம்தேயும் இல்லை. பக்தவத்சலம், ஜோதிமணி, நாகன், செல்லம்மிணி, பெரியண்ணன் முதலியோரின் வாழ்க்கையுடன் ஒன்றும் போது நாதனியல் ஹாதர்ன் எனும் அமெரிக்க நாவலாசிரியரின் ரப்பாச்சினியின் மகள் எனும் சிறுகதைதான் நினைவுக்கு வருகிறது. ரப்பாச்சினி விஷமரூத்துச் செடிகளை வளர்க்கிறான். இவனது மகள் பியடேரிஸ் விஷமயமானதோட்டத்தில் வளர்வதால் இயற்கையாகவே விஷக்கன்னி ஆகிறாள். அவளையாரால் மணக்க முடியும்? அந்த விஷமலர்களால் கொத்தப்பட்ட விஷம் உடலில் ஊறிப்போன மாணவன் சியோவன்னியால் தான் மணக்க முடியும்.

இந்தியாவின் ஒரு பாகமாக இருந்தாலும் ரப்பாச்சினியின் தோட்டம் போல் தனிப்பட்டபுப் போயுள்ள திருப்பிரபை பற்றிய சாயத் திரையில் செஸ் ஆட்டம், வியாதியில் தவிக்கும் நாய் எனப் பல உருவகங்கள், சாதிக் கலவரங்கள், வரதட்சிண்பை பிரச்சனைகள், நொய்யல் ஆறு சாக் கடையாகவும் வகைநுத்தக் கிணற்றுக் கப்பகைக் கட்டாரமாகவும் ஆகிவிட்ட பயங்கரம் போன்ற உண்மைகள்; குடிதண்ணீர் காணாமற் போய்விட்ட அனுபவம் கட்டபாக்கியில் லையோஎனும்படி ஆசிரியரின் கருடப் பார்வை, திருப்பூர் தொழிலாளிகளைக் கவனிக்கிறது. அவர்கள் குழந்தைகளைப் பார்த்துபெருமச்சு விடுகிறது.

1962ல் மூதன் மூதலாக வெளிவந்த ரகேல் கார்ஸனின் மவூன் வசந்தம் (The Silent Spring) நூல் தந்த அதிர்ச்சியில், மலே நாட்களில் சூற்றூச்சுழலகைக் காக்க வேண்டும் என்ற உணர்வு பரவலாயிற்று. சூப் ரபாரதிமணியனும் அப்படியொரு அதிர்ச்சி தந்திருக்கிறார்.